

Св. дарове. Въ пренасяніе-то имъ отъ жертвенника на престола ся въспоминава снеманіе-то на прѣчисто-то тѣло Господне отъ кръсть-ть, а тѣй сѣщо и прѣнасяніе-то на тѣло-то Му отъ Голгоѣж въ гробъ-ть. Предъ великій-ть входъ ся четѣтъ двѣ кратки ектеніи и съ двоекратенъ подиръ тѣхъ възгласъ: **Премѣдрость!** кой-то ны наумѣва за важность-ть на наступающе-то священнодѣйствіе. Въ духовенъ смыслъ великій-ть входъ съ дарове-ть означава тържественно-то шествіе на Іисуса Христа на волно страданіе и смърть нашего ради спасенія. Като побѣдитель на ада и смърть-ть, подобно на това, както сѣ срѣщали и съпровождали Римски-ть царіе и воеводы, діакона издига Св. Агнецъ надъ главѣ-ть си, кога го прѣнася отъ жертвенника на престола, а Іерея носи чашѣ-ть съ вино. Кога ся пренасятъ честни-ть дарове, вѣрующи-ть прѣклоняватъ глави-ть си подъ Св. дарове съ такава сѣщо цѣль съ каквато діакона поднема агнеца надъ главѣ-ть си: **Ико да царѣ всѣхъ подимемъ** т. е. това значи, че вѣрующи-ть желятъ да участвувать въ тържественно-то съпровожданіе на Господа нашего Іисуса Христа. Ако служба-та ся извършва отъ нѣколко души—съборно, то Іерей-ть носятъ, като побѣдни трофеи, орудія-та на жертвеннѣ-ть смърть на Господа; както: кръсть-ть, копіе-то, гѣбѣ-ть и лажицѣ-ть.

Смысль-ть на Херувимскѣ-ть пѣсень.

§ 68. Херувимска-та пѣсень, коя-то предшествова и съ кою-то ся свършва великія входъ, внушава на вѣрующи-ть съ какви притрепетни мысли и съ какви благоговѣйни чувства сѣ длѣжны да присѣдѣствовать тѣ въ храма въ това врѣме, кога-то са извършва великій-ть входъ съ честни-ть дарове. Подобно на Херувими-ть, Серафими-ть и други-ть ангелски чинове, кои-то окрѣжа-